कारं जानानः । गवा च के अग्ने इक्लास्मिन्प्रदेशे अग्नेः इष्टकानिष्पादितस्य चि-तिद्रपस्याग्नेः पुरोश्मित्रं पुरः अग्ने अङ्गति गक्तीति पुरोश्मिः पुरोगला मुख्यो भव प्रकृत्यालःपादमव्यपर्श्वति [पा॰ ६.१.११५] संध्यभावः । किं च विश्वाः सर्वाः आशा दिशो दीग्वानः दीपयन्प्रकाशयन्सन् वं विभाक्ति विशेषणा दीष्यस्व । ततो नोश्स्माकं दिपदे पुत्रादिकाय चतुष्यदे गवादिकाय ऊर्जमझं धिक्त सम्पाद्य ॥ ६६॥

पृथिव्या ग्रहमुद्तिरिं नुमार्रहम्तिरिं नादिव्मार्रहम् । दिवो नार्त्रस्य पृष्ठात्स्वर्ज्योतिर्गामुहम् ॥ ६०॥

म्राग्नेयी पिपीलिकमध्या बृक्ती म्राग्वतृतीयौ न्रयोद्शाणी हितीयोऽष्टकः सा पिपीलिकमध्या बृक्ती न्रयोद्शिनोर्मध्येऽष्टकः पिपीलिकमध्येति वचनात् म्रन्नाग्वस्योद्शः हितीयो नवकः तृतीयश्चतुर्दशक इति पट्निंशद्चर्वाहृक्ती न्रिपाद्णिष्ठमध्या पिपीलिकमध्येति वचनात्पिपीलिकमध्या च । यज्ञमान म्राक् म्रक्ं पृथिव्या उत् उद्गतः सन् म्रलिक्तमारुक्तमान्नक्षमान्न । तस्माद्लिक्ताः प्रदेशः वमारुकं खुलोकमान्न । दिवो खुलोकस्य यो नाको दःखरिक्तः प्रदेशः तस्य पृष्ठाद्वपरिभागात्स्वः ज्योतिः स्वर्गलोकस्यं ज्योतिरादित्यमण्डलमक्षमगां गन्तोऽस्मि प्राप्स्यामीत्यर्थः इणो गा लुङीति [पा॰ २ ८ ८ ४५] गादेशः ॥ ६०॥

स्वर्यतो नापंचल्या बाह रेवित रोदंसी। यज्ञं ये विश्वतेषार्ह मुविदाहमो वितिनिरे ॥ ६०॥

श्राग्रेयी श्रनुष्टुप् सुष्टु विद्ति जानित ते सुविद्धांसः ज्ञानकर्मसमुद्ययकारिणः ये सुविद्धांसो यज्ञं वितिनिरे वितन्वित्त श्रनुतिष्ठित । कीदृशं यज्ञं विश्वतोधारं विश्वतो धारा यस्य तम् श्राङ्गतिद्विणान्नानि यज्ञस्य धाराः वैश्वानरमारुतपूर्णा- इतिवसोधारावाजप्रसवीयानि वा यज्ञस्य धाराः यद्घा विश्वस्य ज्ञातो धार्यिता- रम् । ते यज्ञकर्तारः स्वः स्वर्गं यत्तो गङ्क्तो नापेच्चते पुत्रपश्चाव्यपेचां न कुर्वते कृतकृत्यवात् । यां स्वर्गं चारोकृति कीदृशों यां रोद्सी रुणिद्ध जरामृत्युशो- कादीन्सा रोद्सी ताम् धस्य दादेशश्ङ्गन्दसः पूर्वसवर्णदीर्घः दिवो विशेषणं न तु

PARS I.

ZZZ